

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Anno Christi XXXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

altitudinem quæ prodigiis meruit commendari. Vitâ quæ 85. annorû serie stetit, totâ solitarius & procul à consortio hominû, in deserto loco ac Eremo, cui ab Oliveto nomen, juris Cœnobij S. Martini; sive in alio S. Joannis Baptistæ dicto, crudis duntaxat herbis, & frigida Victitans, summâ patientiâ, quam æstus, fames, frigus fovit, probe piequæ transigit; ibidem quo & internis illustrationum radiis, & non raro externis Angelorum Visitationibus frui meruit. Fratri suo quem Barnabâ Vitæ scriptores nominant, ejusdem Cœnobij Asectæ & in eremo socio, mentis defectum passô fanitatem restituit, sibi que etiam alio nomine, sanctitatis scilicet prærogativa germanum fecit. Vtrumquæ servum Dei, magni apud Deum meriti, ingentis homines inter ob Vitæ sanctimoniam æstimationis extitisse asserit R. P. Petrus Antonius Tornamira, ejusdem Cœnobij Historiographus in Vita V. P. Hieronymi Arminij Capite folio 35. cui, Hieronymo scilicet Zacharias convixit & coætaneus fuit.

Eodem prorsus anno 1626. tertium quoquæ sydus Italiae ereptum, cœlis infertum est Venerabilis Columba Virgo Placentina, suo benè signata nomine columbina simplicitate & puritate, inter Conversas sorores S. P. N. Benedicti à Venerabili Hieronymo (de quo hoc ipso anno) cooprata & ab eodem mirabiliter instructa & cœlis formata insigne prorsus Exemplar omnigenæ virtutis, divinis revelationibus illustrata & cum ipsâ animo verius in cœlis degeret, quàm terris, Cœlites ad se pertrahens, à quibus, uti domestica, frequentius est visitata.

ANNO CHRISTI M. DC. XXIX.

Mortuo meritissimo de Einsidensibus Principe & Abbate Augustino successit communibus omnium votis Vir planè cœlo dignior quàm terris, nunquam sine singulari reverentia nominandus, Illustrissimus & Reverendissimus Placidus Abbas, Archi Martyris Placidi, ut nomen, sic admirandas etiam virtutes complexus totus Virgineus imò Angelicus, è cuius à teneris etiam annis, fronte, oculis, ore, nil nisi cœleste se prodidit, ita ut animos omnium raperet soloque contuitu Numini lucraretur. Fuit in vita omni vere admirabilis, non tantum Helvetiæ univèrsæ sed amplissimi Ordinis, ornamentum sempiternum. Cultor Dei paræ fuit singularis, ab ipsa procul dubio pro suâ in terris Residentiæ singularis Gubernatore præelectus quàm à Collegis suis, Domesticis Marianis Abbas eligeretur. Ab hac Juvenis etiamnum ad studia Dilingam transmissus, prodigiosè servatus est, cum (ut in flore juventutis florentissima erat

facie) à venere quadem impudentissima hospitio exceptus scelestissime tentatâ ejus pudicitia oclusis undique foribus mirè ereptus est, invocata tutelaris suæ opæ, cum qua erumpere tentaret, spes nulla superesset, nisi in Virginum Virginis subsidio, quo susceptus extra feras & portas repente constitutum se reperit, & divinæ Matri, quas debuit, gratias rependit. Omnia ejus Vitæ rarâ & miranda, narrare hujus loci non est, dictabit eadem quæ ipsum & amavit, & adoptavit, iis, qui sub tutela ejusdem succreverunt, & cum Placido adoleverunt, qui etsi plerique ipsum præcesserint ad Superos, posteris tamen dictaverunt, quæ tanti Principis nomen & gloriam securaræ ætati commendarent.

ANNO CHRISTI M. DC. XXXIII.

P. D. Zacharias de Capograsis Salernitanus, Vir opinione omnium sanctitatis titulo celebris hoc anno Cœlestium numerum glorioso adventu auxit, ab humilitate, obedientia muta, & ad amussim Regulæ asservata, sed & abstinentiæ laudibus non tam hominibus admirabilis, quàm Cœlitibus commendabilis, inde terras despicit, non aspernando, sed patrocinando gloriosum hunc annum redens suo triumphali ad Cœlos transitu.

ANNO CHRISTI M. DC. XXXVII.

Augustinus à Neapoli Monachus Castinas à brevitate staturæ Augustinellus cognominatus fuit, multis spiritibus, se ipso major, licet humillimus sensu, qui tamen in oculis Dei non solum sed Superiorum Congregationis magnus, & dignissimus fuit, qui sacris Tyronibus Præficeretur, iis formandis ad amussim Regulæ ipse ad amussim formatissimus, lucrari homines doctus & tamè ineptos reiicere, nullo respectu habito personarum. Ita Cardinalis Baronij Nepotem reiicit, fervore quem non adverterat desiderato, sed non reperto nihil reveritus patruî & patroni Eminentiam. Sic alias penetrare mentium cogitationes, Tyronum maximè, tentatis mirabiliter consilio adfuit, & cum facem Sanctitatis summæque animi demissionis omnibus præferret, inter Tyrones denique non tam ut Magister, sed Tyro omnibus omnia factus, mori voluit, omnibus absolutissimæ demissionis, & profundissimæ Humilitatis exemplar factus, præcognita die obitus & prædictâ familiares sibi edocens de suæ saluationis, & meritum certitudine.

ANNO CHRISTI XXXIX.

Orbi nota terris, cœlo Casinus genuit, quem Meritis, & in Sacra religione susceptis laboribus, Decani titulum & autoritatem,

rem, animi verò innocentia, sui ipsius contemptu mirabili, rigidissima item Vita, tam ante quam post obitum, famam opinionemque sanctitatis adeptus est. Continuis totà Vitã suã agitabatur scrupulis, nec illa afflictio spiritus cum prius deseruit, quàm cum anima discessum pararet è corpore. Cellerarius quoties extra Septa Monasterij versari cogebatur, Divinum officium recitaturus, sub Ultimam sese recipiebat domus contignationem, quo expeditior cum enascentibus è morosa horarum recitatione scrupulis decertaret. Fere semper orabat flexis genibus tanto Spiritus ardore, ut ei cor è corpore exilire, animusque deficere videretur. Sæpe in caelestium rerum meditatione absorptus Spiritu corpus tantisper linquente immotus ac sine sensu diutius perstitit. Flagris, verberibus in seipsum atrocissimè sæviens effuso cruore indumenta sæpius purpuravit, quod ne alicui innotesceret, prætextu deambulationis, ad aquarum secretos latices, procul hominum oculis sese conferens; insperatas ubertim sanguine vestes, manibus ipse suis abluit. Paupertatem sic amavit, nemo ut esset domi pauperior, dictitare solitus cum Regio Psalte. Quid mihi est in cælo & à te quid volui super terram? & cum Seraphico Patre: Deus meus & omnia. Moris habuit elemosynam indigentibus non prius elargiri, nec operariis promeritã labore pecuniã ante solvere, quã fidei articulos, & cætera ad animã salutẽ pertinentia corã se recitarent atque ab eo ubi opus esset, corrigeretur & instruerentur. Officio Oeconomi amplissimã Abbatia diutius functus, in fastidiosissimo munere nulli unquã molestus, nulli iniurius extitit. In Monasterio silentij rigidissimus custos vix in urgentibus negotijs loqui voluit & quidẽ sermone brevi atque modesto. Illud etiã Martinus rarẽ virtutis specimen dedit quod totius vitæ cursum ita direxerit, ut ab omni incontinentiã labe se præstiterit prorsus immunem. Sanctitatem ejus etiã in Vita Deus miraculis confirmavit. Puerum ex alto præcipitem & cum sanguine animam efflantem, ope Divina per intercessionem S. Benedicti implorata reddidit incolumem. alium Joannem nomine ex eorum Fratrum numero quos Commissof Cassinates Vocant, febris æstu ad extrema deductum & mori parantem eadem prorsus Orationis forma pristina restituit sanitati. Vixit deinceps uterque & Vitam acceptam retulit Martino qui eam tamen ad alium referebat, asserens modestè tanti miraculi Benedictum & non se authorem extitisse. In Ultima infirmitate, instante iam corporis resolutione à scrupulis Deo miserante liberatus co-

Y y

gnita & prædicta mortis suæ hora Anno Domini 1639. die 18. Junij, magna de se opinione sanctitatis relicta, septuagenarius animam suo reddidit Creatori. Adstitit morienti Zacharias Petronius Fractensis, magnum illud hoc sæculo Asceticæ perfectionis exemplar, & Visam à se Martini animã, in ipso instanti mortis tanquã fulgur cæli secreta certò certius asseruit. Vide ipsius Zachariæ Vitam parte 2. Cap. 8. Cætera accepimus ab ipsis Cassinatus servo Dei con viventibus.

ANNO CHRISTI M. DC.

XXXXIII.

Immortalibus adjunctus fuit Venerabilis Frater Gregorius à S. Elia, converforum statum in felicissimo Casini Montis Archisterio professus. Compendiũ vitæ subiungimus. Permodicum id est ad Rapidum fluminis fontes in agro & Diocesi Cassinensi oppidum sancti Prophetæ titulo atque patrocinio insigne, unde oriundo Gregorio cognomen posthac adhæsit. Parentes habuit si sæculum spectes nullo generis splendore, nulla divitiarum opulentia conspicuos, si mores probitatemque sat illustres. Exacta sub eorum oculis ætate prima, Neapolim se transtulit, ut ab alicuius artis professione sustentandæ vitæ media quæreret. Ubi paucorum annorum decursu fabricam ferrariam optimè edoctus, in Patriam rediens, melioris fortunæ faber, sacra Religionis habitum Cassini expetijt Fratrum Commissorum abscriptus collegio, nil antiquius habuit, quàm per semitas sanctorum inoffenso pede gradi; fuitque ei non postremum Virtutis colendæ incitamentum, sodalium probitas, quorum exemplo pietatem suã acuit & accendit. Ut magna simplicitatis, ita nõ exigua sanctitudinis & innocentie fuit: castiorne vixerit, an cautior nescias: Purus & simplex ejus animus in eo vel maximè enituit, quod neminẽ unquam lethaliter peccare posse arbitraretur; evenit proinde ut reciprocus idemque de eo aliorum sensus fuerit. Quam habebat cordis munditiã, eam externo quoque corporis habitu præferbat. Modestia in eo summa elucebat, quæ latentis in animo florẽ honestatis explicabat. Artem suã uti fidelissimè, ita constanter nec absq; insigni patientia annis plurimis Cassini exercuit; hucusque spectatur ibidem artificiosissimum horologium manu Gregorij affabrè & ingeniosè elaboratum. Naturali ad vulgarem Poësim inclinatione propendens, in Dei, Divæ Virginis aliorumque Sanctorum honorem certas componebat cantilenas, quas inter operandum tacita voce modularetur, laboremque continuum Divinis leniret encomijs. Ad

al-